

ærede Trafikminister har, efter hvad det ærede Medlem fra Ringsted har meddelt mig, i Finansudvalget — den Gang der var Tale om det Punkt i Samraadet, der ender med en Udtalelse om Bygningsinspektørens Forsømmelighed, en Udtalelse, der er bleven efterfulgt af Bygningsinspektørens Afskedigelse, med andre Ord baade personlig og moralsk en Katastrofe —, for naar Finansudvalget officielt erklærer, at en Bygningsinspektør har været forsømmelig, og dette saa efterfølges af en Afskedigelse, er det en Katastrofe, og jeg har fra Personer, der ikke staa Bygningsinspektøren nær, erfaret, at det endog rundt om i Byen siges: Ja, men der maa være noget i Vejen med den Mand, med andre Ord, at noget i Penge skulde være gaaet tabt, saa jeg vil bede den højtærede Trafikminister om udtrykkelig at erklære, naar Sagen kommer paa Tale fra hans Side, at der ikke under nogen Form er Tale om, at noget er gaaet tabt, at Pengemidler ere gaaede tabte — jeg siger, at efter hvad der er meddelt mig, har den ærede Trafikminister i Finansudvalget som Grundlag for den Erklæring, der har ført til denne Katastrofe, sagt, at Ansvaret ligger hos Bygningsinspektør Clemmensen, hos ham alene. Dette er ikke rigtigt, og det er ikke rigtigt, fordi de Meddelelser, der ere givne den højtærede Trafikminister, ere satte paa Skruer.

Det er uimodsigeligt, at i 1907 var det en Aftale mellem Departementschef Nordlien og Bygningsinspektør Clemmensen, at han ikke medtog Varmeanlæg og hvad dertil hørte i sit Overslag til Bygningskommissionen. Hvis man nu er velvillig stemt og siger, at det havde Departementschef Nordlien i sine mangehaande og mangeartede Forretninger glemt i Mellemtiden, saa er han i alt Fald den 21. November 1908 bleven gjort opmærksom derpaa. Han har faaet at vide af Bygningsinspektør Clemmensen, at de nødvendige Midler til Bygningsudgifter ikke fandtes. Clemmensens Fejl vil jeg ikke tilsløre, saa lidt som det ærede Medlem fra Slagelse forsøgte at tilsløre den. Men den bestaar ikke i Forsømmelighed, den bestaar ikke i Forglemmelse, den bestaar i en forkastelig Aftale med en Departementschef i Forbindelse med, at det, — da Betænkningen viste, at Departementschefen i Mellemtiden enten maatte have glemt eller ikke have taget Hensyn til, at han maatte vide, at der manglede Midler, — varede for længe, inden han gjorde Departementschefen op-

mærksom paa det. Det er positivt og i korte Ord Clemmensens Forseelse.

Jeg vil gøre den højtærede Trafikminister og mine ærede Kolleger her i Tinget opmærksom paa, at dersom man — og det gælder ikke blot Centraladministrationen, men ogsaa mange andre offentlige Kontorer — opdager, at der har manglet nødvendige Beløb i Overslagene, slaar man det hen saa længe som muligt i Tanken om, at det kunde heldigvis nok være, at man paa anden Maade kunde faa de nødvendige Penge til Disposition. Jeg er overtydet om — men dette kan jeg altsaa ikke sige som noget, der foreligger bevist —, at det er dette, der i Virkeligheden er foregaaet her. Man har været eller er bleven paa det rene med, at der manglede de tilstrækkelige Pengemidler, men man har haabet paa, at de kom nok i det rette Øjeblik. Da det saa viser sig, at Bygningsudgifternes Overskridelse svulmer op til et saadant Beløb — men et Beløb, der ogsaa er stillet paa Skruer, idet det kun er lidt over $\frac{1}{3}$ af Beløbet, der i Virkeligheden hidrører fra det famøse Varmeanlæg og hvad dertil hører —, at der intet Haab er om at faa Vanskeligheden klareret ved Beløb, som man i øvrigt kunde have til Disposition, lægges hele Skylden over paa Bygningsinspektøren, medens han deler Ansvaret, ikke med det almindelige Begreb Bygningskommissionen, men med den Departementschef, som har det direkte Referat til Ministeren, og hvis Fremstilling i Forslag til Finansloven med Bemærkninger er stillet paa Skruer, saaledes at ingen her i Tinget, ikke det ærede Medlem fra Slagelse og ikke jeg, før vi gav os til at undersøge Sagen, kunde se, hvilke Beløb det i Virkeligheden drejede sig om, hvilket Beløb der hidrørte fra Varmeanlægget, hvilket fra de andre Bygningsudgifter, og hvor Ansvaret i Virkeligheden fordelte sig.

Dette er ikke sagt til Forsvar for den Fejl, som Bygningsinspektør Clemmensen har begaaet. Jeg højagter ham, som vistnok de fleste, der interessere sig for Kunst i Arkitektur, som Arkitekt. Han har begaaet en Fejl, som han ikke har forsøgt at tilsløre — han har ikke forsøgt at tilsløre sin Andel af Ansvaret —, og han maa da vel bære Følgerne af dette Ansvar. De ere haarde i Forhold til, hvad der her er foregaaet. Men den Del af Ansvaret, som ikke er hans, skal han ikke bære, den Del, som er Departementschef Nordliens, skal Departementschefen bære.

Jeg har nu kun en Bemærkning at